

تئاتر

چگونه برای تئاتر
بودجه دریافت کنیم؟

روز دوشنبه، روابط عمومی خانه هنرمندان در خبری از نتیجه تحسن هنرمندان تئاتر در برابر مجلس شورای اسلامی خبر داد که به نقل از احسان قاضی زاده هاشمی، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس، قرار است مبلغ ۳۵۰ میلیارد تومان در قالب حمایت از هنرمندان تئاتر از طریق صندوق اعتباری هنر به عرصه تئاتر تزریق شود البته به تازگی راجع به این مبلغ با ایستگاه استمسیر بوز کراسی دریافت این مبلغ به شدت پیچیده است که در نهایت می توان گفت این وعده بیشتر «وعده های سر خرمن» است.

در پی صحبت های ایرج راد، مجلس و اکثسی نشان نداده است؛ اما انتشار اخباری مبنی بر برگزاری دومین جشنواره تئاتر خانگی نمایشخانه در بوشهر جذاب به نظر می رسد. در حالی که در مستندات منتشر شده بودجه های استانی از اندک و ناچیز بودن ارقام خبر می دهد و البته در حالی که تئاتر در بیشتر استان ها عملاً با وجود کرونا تعطیل شده است، برگزاری این جشنواره با حضور مسئولان غیر بومی جالب توجه است. جشنواره نمایشخانه با پیشوند ملی و دبیری وحید لک بر گزار می شود و به آثاری اختصاص دارد که خانه تولید شده است. پیشتر جدول بودجه تئاتر نشان داده بود استان هایی صاحب جشنواره های ملی و بین المللی با اختلاف فاحشی صاحب بودجه های سنگینی نسبت به استان های بی جشنواره اند. البته این نکته نیز قابل تأمل است در جشنواره های خانگی متقاضیان نه از بدنه اصلی تئاتر کشور، که از سوی هنرمندان آماتور یا هنر جوین تازه کار مورد استقبال قرار می گیرد.

موسیقی

کنسرت «سیریا» در بوشهر
به دلایل نامعلوم لغو شد

آنسامبل سیریا که قرار بود برای اولین بار در بوشهر در زادگاهش، بوشهر به روی صحنه برود به دلایل نامعلوم لغو شد.

به گزارش ایلنا مراسم تکو داشت یکصدمین سال تاسیس بلده بوشهر با عنوان «بوشهر آن روزها» طی سه روز در بوشهر برگزار می شود که آنسامبل سیریا قرار بود در شب نخست به دعوت بر گزار کنندگان در بخشی از این برنامه اولین کنسرت خود را در زادگاهش برگزار کند اما ساعتی قبل از اجرا لغو شد.

تهیه کننده آنسامبل سیریا در این باره گفت: کمتر از ۳ ماه برای دومین بار است که اجرای سیریا در بوشهر لغو می شود. اجرائی که چند روز پیش قطعی شد اما یکبار لغو شد. حتی با اجرای آنلاین هم موافقت نشد. ماکان صغیری ادامه داد: ما تمام تلاش مان را کردیم اما ظاهراً نه از سمت شورای شهر، نه سازمان فرهنگی شهرداری و نه شهرداری بوشهر، بر خلاف ارگان های مشابه در شهر های دیگر کشور، تلاشی برای برگزاری برنامه های فرهنگی در شرایط کرونا (حتی با رعایت پروتکل ها) وجود ندارد. تهیه کننده آنسامبل سیریا افزود: این روزها موزیسین ها با محدودیت های زیادی مواجه هستند، از مسئولین خواهان این هستیم بایر نامگی و بی تدبیری و اعمال نظرات شخصی شرایط رو برای ماسخت تر نکنند. لغو کنسرت سیریا در حالی صورت گرفته است که فروردین ماه امسال بسیاری از گروه های موسیقی بومی کشور در قالب جشنواره های گروه های موسیقی بومی تهران برگزار شد به تهران آمدند و کنسرت های متعددی را برگزار کردند، اما همین گروه های بومی اجازه برگزاری کنسرت را حتی با همکاری شهرداری در شهر خودشان ندارند.

این مسائل بدین معناست
که نظر شخصی در تصمیم گیری
برای اکران فیلم ها اعمال
می شود؟

شخصی نه به آن معنی که با من مشکلی داشته باشند، اما سلیقه شخصی حاکم است که فیلم را نمی پستند. اگر همیشه قرار باشد این سلیقه همیشه حاکم باشد یک دسته از فیلم ها همیشه از اکران دور می مانند. این سلیقه باید عوض شود، یا اینکه یک گروهی از مسئولین یا داوران هنر و تجربه فیلم ها را ببینند و درباره اکران آن تصمیم بگیرند، جالب است که هیچ یک از اعضای هیئت داوران هنر و تجربه فیلم را ندیده اند و فقط یک نفر این فیلم را دیده و به این نتیجه رسیده که فیلم مخاطب ندارد. من شخصاً فیلم را برای آقای علم الهدی فرستادم و قرار است دوباره مورد بررسی قرار گیرد.

نمی خواهم مسئله هنر و تجربه بحث اصلی شود، صرفاً یک اشار های شود که هنر و تجربه حاضر نیست فیلم را اکران کند. ما هم می خواهیم آنلاین اکران کنیم که بتوانیم فیلم بعدی را بسازیم و آرزوی هر فیلم سازی این است که مخاطب فیلمش را ببیند، منتقدان کارش را ببینند و نقد کنند. «من یوسفم مادر»، اولین فیلم من است و نظر مخاطبان و منتقدان برام خیلی مهم است. ضمن اینکه اصلاً داعی ندارم که بهترین فیلم دنیا را ساخته ام. دوست دارم فیلم بعدی ام را بسازم اما تا زمانی که این فیلم اکران و دیده نشود، اصلاً دل و جان ورود به فیلم بعدی را ندارم.

به ساخت فیلم جدید فکر
می کنید و اقداماتی برای ساخت
یک فیلم دیگر انجام داده اید؟

بله فیلمنامه را نوشته ام و در حال باز نویسی ام. دورانی که در فرژنطینه بودیم، روی فیلم بعدی خیلی وقت گذاشتم. قصه فیلم جدید در سه کشور می گذرد که بخش زیادی از قصه در ایران است. قصه فیلم در سه دوره زمانی روایت می شود و موضوع اصلی آن مهاجرت است از زمان جنگ تا الان.

موضوع قدس از موضوعات
مورد علاقه شماست، آیا
برنامه ای برای ساخت فیلمی در
این باره دارید؟

بله در سال های بعد ممکن است فیلمی با این موضوع بسازم چون همیشه برایم جذاب بوده، اما الان نه، الان دوست دارم درباره مناطق خودمان، یعنی جنوب کشور و خوزستان فیلم بسازم زیرا در آنجا می توان قصه های جدیدی را روایت کرد.

است یا یک نوع فیلم های خاص را می پسندند، اما در نهایت منجر به این می شود که چنین فیلم هایی به فستیوال های خارجی می رود و جایزه هم می گیرد اما در کشور خودش هیچ اکرانی ندارد.

ایران هیچ حمایتی نشده و کلاز
این نوع فیلم ها در اکران و تولید
حمایت نمی شود و حتی فیلم شما
تولید مستقل بوده است؟

ما فقط توقع داریم فیلم را اکران کنند. اکران روی کلیشه های ذهنی گذشته بنا شده است. مثلاً فیلمی که یکسری شرایط را دارد که کمی از خطوط خارج شود، حتی هنر و تجربه هم آن را نمی پذیرد.

این خطوط شامل چه
چیزهایی هستند؟

موردی همچون عوض کردن زبان فیلم یا داشتن موضوعی متفاوت. من موضوع جنگ را از نگاه عراق دیدم، این چیزی است که جدید است اما به جای اینکه استقبال شود پس زده می شود. در ایران فقط مسئولین هنر و تجربه فیلم را دیدند و تشخیص دادند فیلم خوبی نیست. ما می گفتیم اجازه بدهید فیلم اکران شود و مردم نظر بدهند اما آنها می گفتند زبان فیلم عربی است و مخاطب ندارد. مردم این همه فیلم با زیر نویس می بینند، چه اشکالی دارد این فیلم را هم ببینند. مسئله این است که یک چیزی در ذهنشان هست که نمی دانم بر اساس روابط خاصی

سینماهای عراق هم در یک سال اخیر کاملاً تعطیل بود. در آن جاسینما به شکل جدی وجود ندارد، سالن سینما دارد که فیلم های آمریکایی پخش می کند اما تولید خیلی خیلی کم است و در حد دو یا سه فیلم بلند سینمایی در سال ساخته می شود، ولی غالباً فیلم های آمریکایی و عربی را اکران می کنند.

سینماهای عراق نیاز به حمایت جدی دارد، مثلاً بنیاد فارابی می تواند وارد شود و با استفاده از این فرصتی که هست، تفاهم نامه ای را در حوزه سینما امضا کنند و تولیدات مشترک داشته باشند. مثلاً فیلم من با همکاری یک شرکت عراقی به صورت مستقل تولید شده و موضوع آن در مورد دوستی این دو ملت است. قصه قصه ی جنگ ایران است.

یکی از داوران جشنواره منیا می گفت در کل سینمای جنگی که ما دیدیم هیچکس جنگ را از این زاویه ندیده بود. قصه قصه ی عراقی است که حاضر نمی شود مقابل ایران بجنگد و به دلیل اینکه صدام دنبال او می گشته مجبور می شود تا زمان سقوط صدام خودش را مخفی کند. موضوع فیلم خیلی جالب است، اولین نمایش جهانی اش در جشنواره فیلم سینه کوئست آمریکا بوده که وزیر و چند مسئول سینمای نمایش خیلی خوبی داشت و مطبوعات به خوبی به آن پرداختند. این فیلم قرار بود نماینده عراق در اسکار باشد ولی باز هم کرونا باعث شد، این کار عقب بیفتد و بسا فیلم هنوز اکران نشده است.

کمی از وضعیت سینما و
تولیدات سینمایی عراق بگویند.

تولیدات سینمایی عراق بگویند. نه تنها حمایت نکرده بلکه فیلم را

کارگردان «من یوسفم، مادر» از مصائب اکران فیلم اش در ایران می گوید

استقبال در جشنواره های خارجی؛ رد و طرد در گروه هنر و تجربه

کارگردان فیلم سینمایی «من یوسفم، مادر» که سه روز پیش جایزه بهترین فیلم بلند بخش مسابقه اصلی و نیز جایزه تماشاگران بهترین فیلم بلند چهارمین دوره جشنواره بین المللی فیلم «لاسه» (منا) در کشور هلند را از آن خود کرد، از شرایط سخت اکران این فیلم در داخل کشور گفت.

محمدرضا فرطوسی، از نوع نگاه سلیقه های مدیران گروه هنر و تجربه گلایه دارد. خبرنگار ایلنا با او درباره موضوع فیلم و گلایه هایش گفتگویی داشته است که می خوانید.

برای اکران فیلم «من یوسفم، مادر» چه اقداماتی کرده اید؟

قصه داشتیم فیلم را در گروه سینماهای هنر و تجربه اکران کنیم اما بعد از مدتی پیگیری جواب مشخصی به ما ندادند، تا زمانی که به دلیل کرونا سینماها تعطیل شد. ما فکر می کردیم کرونا خیلی زود تمام می شود، ولی نشد و الان به ذهنمان رسیده که فیلم را آنلاین اکران کنیم. با چند پلتفرم صحبت کرده ایم و احتمالاً فیلم را در سایت هاشور اکران خواهیم کرد؛ البته هنوز تأیید نهایی انجام نشده است. در کل گزینه های اکران کم است.

پلتفرم های همچون فیلمو و نماوا از اکران فیلم های مثل فیلم شما چندان استقبال نمی کنند؟

فیلمو و نماوا فیلم های مستقل را اکران نمی کنند بلکه رایت آن را می خرند. با این روش شرایطی مهیا می شود که مردم فیلم را ببینند اما هیچ سودمادی برای ما ندارد. برای فیلم های با پروانه ویدیویی و فیلم های مستقل پول ناچیزی می دهند، در حالی که هنر و تجربه که حامی فیلم های مستقل و هنری است هم وارد بازی مخاطب شده و از اکران چنین فیلم هایی سر باز می زند و در فیلم ها دنبال ستاره است، در حالی که هنر و تجربه ذاتاً برای فیلم های خاص و تجربه گرا شکل گرفته است. در نهایت فیلمی مثل فیلم ما به فستیوال های خارجی می رود، اما در آرزوی یک اکران ساده در کشور خودمان هستیم؛ زیرا اینجا همه درها برای بسته است و در کشور های دیگر باز است. این موضوع بسیار مهمی در ایران است اما هیچ حمایتی نمی شود؛ منظورم حمایت از لحاظ مالی نیست، اما حداقل اجازه بدهید مخاطب فیلم را ببیند.

بنابراین هنر و تجربه هیچ حمایتی از شما نکرده است؟

نه تنها حمایت نکرده بلکه فیلم را

درگذشت نقاش آذربایجانی که عضو فرهنگستان هنر ایران بود

از آثار ممتاز صلاحوف در موزه ها و گالری های مشهور جهان نگهداری می شود می توان تصویرگری های او درباره زندگی و کار کارگران نفتی باکو همچون تابلو «تعمیر کار» اشاره کرد که در سال ۱۹۶۱ در موزه ملی هنر جمهوری آذربایجان به نمایش گذاشته شد. نقاشی های وی بیشتر با رنگ های سرخ، مشکی، خاکستری روشن و تیره شکل می گرفت و تأثیرات سبک های شرقی بر آن ها هویدا بود و در برخی آثارش ترکیب و رنگ آمیزی از ریتم های جاری مینیاتورهای قرون وسطایی بسیار مشهود است.

در خدمت تعهد به جهان پیرامون خود به کار گیرد. این نقاش در کار خود بسیار غنی بود و با پیوند ارزش های سنتی ملی در کنار مترقی ترین ارزش های هنر جهانی توانست مکتب ملی نقاشی در آذربایجان ایجاد کند. صلاحوف البته به هنر های نمایشی نیز اشراف داشت و توانست آثار به یاد ماندنی روی صحنه ببرد. او به نماینده برجسته و پیشواز «سبک سخت» جریان نوینی در هنر شوروی در دهه ۱۹۶۰ - تبدیل شد؛ جریانی که هدف آن شکل دهی دیدگاه سخت، تبلیغاتی و واقع بینانه ای نسبت به حقایق دوره ژوزف استالین که تطهیر شده بود.

که سال ها عضو افتخاری فرهنگستان هنر ایران بود، در شهر برلین پایتخت آلمان در گذشت. او اولین دبیر اتحادیه نقاشان شوروی (۱۹۷۳ تا ۱۹۹۲)، قائم مقام آکادمی امپریال هنر روسیه و عضو بالغ بر ۲۰ فرهنگستان و سازمان خلاق جهانی از جمله آکادمی های هنر آلمان، اسپانیا، فرانسه، اتریش و غیره بود. پدر او یکی از قربانیان پاکسازی بزرگ ژوزف استالین در اواخر دهه ۱۹۳۰ بود، که در سال ۱۹۳۷ بازداشت و پس از مدتی کوتاه به اعدام محکوم شد. صلاحوف هویت نقاشی معاصر در آذربایجان را بر ارزش های ملی بنا کرد و توانست خلاقیت و زیبایی معنوی آثار نقاشی را

طاهر صلاحوف نقاش مشهور آذربایجانی که از پیشگامان هنر مردمی و واقع بینانه محسوب می شد در سن ۹۲ سالگی جهان را بدرود گفت. این نقاش و سیاستمدار آذربایجانی

تجسمی